

1. Hoe reageer je als christen in een turbulente tijd?

Opnieuw is Europa in de ziel geraakt door de aanslagen in Barcelona en Cambrils. Opnieuw was er geweld, angst, paniek, de sirenes, beelden van vluchtende mensen, van doden en gewonden, beelden die inmiddels bijna gewoon gaan worden... Ik vroeg me af: wat doet dit met ons als Europeanen? Hoe reageren we hierop? Ik zag de massa mensen die het riep: 'Wij zijn niet bang!' En ik dacht: 'Zou dat echt zo zijn?' Ik zag op tv mensen die wél bang waren: mensen die er vlakbij gestaan hadden en een hotel waren ingevlucht. Angst is een reactie. Boosheid, woede, dat is een andere reactie. Woede op de daders, maar soms ook woede op alle moslims, of zelfs alle immigranten. En je ziet ook mensen die somber worden. 'Het gaat alleen maar slechter, het wordt nooit meer als vroeger.' Er zijn heel verschillende reacties. En nu zijn we vandaag in de kerk. En hier, in het huis van God, willen we luisteren naar Zijn stem. Hoe wil Hij dat wij reageren? Als we willen gaan in de voetsporen van Jezus Christus, wat vraagt Hij dan van ons?

2. Filadelfia: rustig Christus belijden, en mensen dienen

We hebben daarnet uit Openbaring 3 gelezen: de brief aan Filadelfia. En ik moet u zeggen: júst tegen de achtergrond van wat er deze week gebeurd is, vind ik deze brief heel indrukwekkend! Want wat is de boodschap van deze brief? De gemeente van Filadelfia is één van die zeven gemeenten die een brief van Jezus ontvangen. Jezus dicteert die brieven aan de oude Johannes, die als balling verblijft op het eiland Patmos. Zeven gemeenten, allemaal gelegen in het westen van Klein-Azië, van wat nu Turkije is.

Twee van die zeven gemeenten worden door Jezus heel positief beoordeeld. Zij zijn voor ons voorbeelden. Die twee gemeenten, dat zijn Smyrna en Filadelfia. Alleebi die gemeentes hebben te maken met tegenstand, met discriminatie, onderdrukking. De Romeinse overheid dwingt de christenen om regelmatig een offer te brengen voor de keizer, en als de christenen dat weigeren, dan worden ze in het nauw gedreven. Zowel in Smyrna als in Filadelfia is er bovendien een groep Joden, die de Romeinse haat tegen de christenen aanwakkert.

Kortom: in Filadelfia staat de gemeente enorm onder druk. En wat is daar nu de reactie? Is dat angst? Of wrok? Of bitterheid? Of haat, tegen de Joden of tegen de Romeinen? Of trekt de gemeente zich terug in een hoekje? 'Laten we ons maar gedeisd houden, misschien vergeten ze ons dan wel.' Of laten ze hun geloof vallen? Gooien ze het op een akkoordje met de mensen die hun dwingt om dat keizeroffer te brengen? U merkt het al: niets van dat alles. Niets! Wat dan wel? We lezen het in vers 8: 'Ik ken uw werken. Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten, want u hebt weinig kracht en toch hebt u Mijn Woord in acht genomen en Mijn Naam niet verloochend.' En vers 10: 'Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren...'

Dat is de schets. En proeft u de geestelijke houding van deze gemeente? Een gemeente met weinig kracht. Geen grote gemeente, een kleine groep mensen. Geen rijke mensen, geen mensen met hoge banen en hoge posities. Nee, heel gewone mensen. Maar wat er ook gebeurt, hoe verbeterde tegenstand ook is van Joden en van Romeinen, deze gemeente laat zich niet intimideren. De gemeenteleden slaan niet op de vlucht. Ze kijken ook geen millimeter af van hun geloofsbelijdenis, dat Jezus Heer is, dat Hij alle macht heeft, dat Hij door Zijn kruis en opstanding de Redder van de wereld is, en dat er alleen in Hem redding is, eeuwig leven.

Heel rustig blijft deze gemeente pal staan. Jezus zegt: 'Jullie hebben het woord van Mijn volharding bewaard'. Wat betekent dat? Dat betekent: Jezus heeft Zijn woord gegeven: 'Ik ga door! Ik maak Mijn werk af!' Het 'woord van Jezus' volharding: Hij zal ons nooit loslaten, Hij blijft altijd trouw en Hij komt terug! Op een dag komt Hij terug op aarde, om alle dingen nieuw te maken! Dat is het 'woord van Zijn volharding'!

De gemeente heeft dat woord bewaard, staat er. Die zin heeft een dubbele laag. Het betekent: ze verwachten Jezus terug, als Hij komt op de wolken, om de wereld te oordelen, want dat heeft Hij beloofd! Ze weten één ding: 'Wat mensen ook verzinzen, eens zal iedereen voor Jezus moeten buigen. Hij is overwinnaar.' Ze verwachten ze Jezus, en dat maakt ze heel ontspannen en nuchter. Maar die zin heeft ook een andere laag. Ze vertrouwen Jezus ook op Zijn woord, dat Hij nú, in deze wereld al, blijft doorgaan met Zijn werk. De christenen in Filadelfia standvastig, omdat ze hun blik op Jezus gericht houden. Ze zijn trouw in het gebed. En ze gaan in het voetspoor van Jezus.

En weet u wat dat betekent? Dat ze nooit, maar dan ook nooit de wereld en de mensen afschrijven. Zoals Jezus mensen diende, zo dienen zij mensen, ook mensen met een heel ander geloof. Zoals Jezus mensen liefhad, zo hebben zij mensen lief. Zoals Jezus zorgde voor diegenen die in de verdrukking kwamen, zo zorgen zij voor mensen aan de rand. Deze gemeente van Filadelfia gaat gewoon, heel rustig, liefdevol, met een vast geloof, haar weg. En ze bidt voor de mensen om haar heen: 'Here God, open toch hun ogen voor Uw Zoon Jezus Christus! Breng hen tot geloof. Zegen hen, help hen! Wijs hen de weg. En help ons om hen te helpen!' En die houding, liefdevol, dienstbaar, die maakt indruk. Diepe indruk. Zo diep, dat Jezus zegt: 'Er zullen mensen komen uit die synagoge van de satan - mensen die zeggen dat ze Joden zijn, maar dat zijn ze niet - en Ik zal ervoor zorgen dat zij naar jullie toekomen, dat ze zich neerwerpen voor jullie voeten en erkennen, dat Ik jullie liefheb.'

De gemeente in Filadelfia is niet groot, niet machtig of

indrukwekkend, maar ze staat heel rustig en heel nuchter vast in het geloof, ze bidt, ze dient, ze straalt liefde uit. En is dat niet precies wat ook Europa in 2017 zo ontzettend hard nodig heeft? Is dat niet precies wat onze stad nodig heeft? Hoeveel mensen verlangen niet naar een luisterend oor, en een open hart. Hoeveel mensen hunkeren niet naar een medemens die aandacht voor hen heeft? En wat kunnen we mensen toch ontzettend helpen door gewoon voor hen te bidden? Ik heb dat zo vaak gemerkt, als je dat zegt tegen iemand die zelf niet gelooft of anders gelooft: 'Joh, ik zal voor je bidden',

hoezeer dat mensen ráákt en ontroert. Is dat niet precies wat Nederland nodig heeft, christenen die hun overtuiging niet te grabbel gooien in de grote grabbelton van die godsdiensten die zo nodig één pot nat moeten worden, maar die juist heel dicht bij God leven en heel dicht bij mensen. Christenen die de naam van Jezus niet verloochenen, en die zich niet gek laten maken door de nieuwste trends en de laatste hypes. Nee, christenen die heel diep onder de indruk zijn van de Bijbel als het Woord van God, het Woord dat stand heeft gehouden, nu al duizenden jaren lang, en dat alle stormen zal trotseren tot de jongste dag.

3. De duizelingwekkende belofte van een geopende deur

Voor die gemeente, Filadelfia, heeft de Here Jezus een duizelingwekkende belofte: 'Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten, want u hebt weinig kracht en toch hebt u Mijn Woord in acht genomen.' Het is alsof Jezus zeggen wil: 'Zó'n gemeente, die vertrouwt Ik het toe, dat de deur geopend wordt. Voor jullie open Ik de poort, voor jullie komt er een weg open te liggen.'

3.1 Een open deur naar het nieuwe Jeruzalem: onze redding!

Een geopende deur. Wat wil Jezus daarmee zeggen? Het beeld van een open deur, dat moeten het zien tegen de achtergrond van vers 7: 'Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel van David heeft, Die opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent.' Jezus geeft een geopende deur, en Hij doet dat met de sleutel van David. Wat betekent dat? Nou, die sleutel van David heeft alles te maken met de stád van David, de stad die door David tot hoofdstad gemaakt is in het jaar 1000 voor Christus: Jeruzalem. De sleutel van David, dat is de sleutel van Jeruzalem. En Jeruzalem, dat is de stad waarvan God heeft gezegd: 'Daar wil

Ik wonen bij de mensen, in de tempel, te midden van Mijn volk.' Daarom is Jeruzalem tegelijk ook weer een beeld van het Koninkrijk van God, het nieuwe Jeruzalem, de hemelse heerlijkheid. Als Jezus dus een deur opent met de sleutel van David, dan opent Hij de deur naar het eeuwige leven, naar de eeuwige redding!

Hij zegt: 'Ik heb die sleutel. Ik open en niemand sluit, Ik sluit en niemand opent.' Wij zijn daar vaak wat huiverig voor, om dat te zeggen: 'Alleen via Jezus kun je bij God komen'. Wij denken dan: 'Is dat niet arrogant? Doe je dan niet alsof je de wijsheid in pacht hebt?' Maar er is er maar Eén die is afgedaald uit de hemel, om voor onze zonden te sterven. Er is er maar Eén die is opgestaan uit de dood. Boeddha niet, Mohammed niet, alleen Jezus! Hij heeft de sleutel. Als je dat zegt ben je niet arrogant, nee, dan volg je in nederige liefde je Meester, die kwam om mensen te dienen, om te redden, om te bevrijden. Mensen de weg wijzen naar Christus als de enige Redder, dat is als de ene dakloze, die de andere dakloze vertelt waar je gratis een maaltijd kunt halen. Dat is geen betweterij, het is liefde!

Jezus Christus, Hij opent en Hij sluit. Niemand anders dan Hij. En hier geeft Hij Zijn belofte: 'Ik heb een deur voor jullie opengezet. Wijd open. Recht voor jullie!' Het is de deur naar het nieuwe Jeruzalem, de deur naar de hemel, de deur naar het Engel-land. Ken je dat liedje nog? Dat is een heel oud christelijk versje.

'Witte zwanen, zwarte zwanen (dat heeft te maken met je levenseinde, als je je zwanenzang zingt), witte zwanen, zwarte zwanen, wie gaat er mee naar Engel-land varen? Wie vaart er mee over de doodsrivier naar het land van de engelen? Engelland is gesloten, de sleutel is gebroken. Wij als mensen zullen er nooit komen. Nooit! Ook al zijn we nog zulke brave burgers en degelijke deugdzame o zulke beste mensen met een hoofd vol normen en waarden. Want als u het ooit eens hebt aangedurfd om echt eerlijk te kijken tot op de bodem van uw eigen hart, dan weet u het net zo goed als ik: het is daar één vieze bende. Engelland is gesloten, de sleutel is gebroken. Is er dan geen Timmerman, die de sleutel maken kan? Jazeker! Die timmerman, uit Nazareth, die heet Jezus! Hij heeft de sleutel. De poort zwaait open! De poort naar het Engel-land, de poort naar het nieuwe Jeruzalem! Laat doorgaan, laat doorgaan! Wie achter is, mag voorgaan!'

Jezus opent en niemand sluit. Hoort u het goed? Niemand sluit! Als jij vertrouwt op Jezus, dan kan je hart je aanklagen! 'Jij? Zou Jezus jou accepteren? Weet je wel wat je gedaan hebt?' Je geweten, dat kan de poort dichtsmijten. Satan kan de poort dichtsmijten: 'Jij komt er nooit!' Maar als Jezus opent, is er niemand die sluit! Als jij je hart voor Hem opent, in alle eerlijkheid, en je zonden belijdt, en als je probeert het goed te maken met andere mensen, als er iets zit, dan staat die deur open! Niemand sluit! Slinger de satan die woorden maar in zijn gezicht: 'Jezus opent en niemand sluit!'

Maar ook: Jezus sluit en niemand opent. Op een dag gaat de poort dicht. Dat is een ernstige waarschuwing. Op een dag gaat de poort dicht! Op een dag zullen wij onze ogen sluiten, en niemand van ons weet wanneer. Of misschien zal eerder nog Jezus terugkeren als Overwinnaar. Dan is de vraag: ben je die poort doorgegaan? De poort naar het nieuwe Jeruzalem? Of heb je de kans voorbij laten gaan? Denk je nog altijd: 'Ach, het komt wel.' Deze week was ik bij iemand die ouder geworden is en die tegen mij zei: 'Ik heb er nooit wat aan gedaan, en nu ziet God mij aankomen! Dat is toch schijnheilig? Ik heb mijn kans voorbij laten gaan!' En gelukkig mocht ik toen met de hand op de Bijbel zeggen: 'Nee, het is niet te laat! God staat klaar, met open armen!' En dat geldt voor ons allemaal! Nú staat de poort open! Nú is het genadetijd. Jezus heeft Hem niet voor niets opengedaan!

3.2 Een open deur als missionaire kans: redding ook voor anderen!

'Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven.' De deur naar het nieuwe Jeruzalem. Maar dat beeld van die geopende deur, dat heeft ook nog een andere betekenis. Als het in de Bijbel gaat over een geopende deur, dan betekent dat vaak ook: een gouden kans! Zo zien we dat in de brieven van Paulus. Bijvoorbeeld als hij aan de gemeente in Korinthe schrijft, in 1 Korinthiërs 16: 9: 'Ik zal nog tot Pinksteren in Efeze blijven, want

voor mij is een grote en machtige deur geopend.' Een kans om het Evangelie door te geven. Een missionaire kans! De gemeente van Filadelfia krijgt een open deur, een gouden kans! Dat is niet vanzelfsprekend. Want u kent dat vast ook wel, dat je bij sommige mensen als het om geloof gaat alleen maar één brok weerstand tegenkomt. Dan zit de deur potdicht. Mensen die er niets over willen horen. Of mensen die juist heel vriendelijk naar je luisteren, en dan alleen met een minzaam lachje zeggen: 'Nou joh, heel fijn voor jou dat jij daar zoveel aan hebt.' Dichte deuren. Misschien wel in je eigen kringetje: je broer of zus, je eigen man of vrouw, je eigen kind of kleinkind. Je beste vriend of vriendin.

En een dichte deur moet je nooit forceren. Weet je het nog? Jézus heeft de sleutel. Hij opent en Hij sluit. Maar wij mogen bidden, vurig bidden dat die deur opengaat. En wij mogen die ander dienen, liefde geven, steeds maar weer het goede zoeken voor die ander. En als dan de deur opengaat, heel voorzichtig misschien, dan komt het erop aan om de ander ook echt te helpen. Dat kost tijd, en aandacht, het kost energie. Maar je krijgt er zóveel voor terug!

Voor deze wijkgemeente, De Samaritaan, ging er twintig jaar geleden opeens zo'n deur open. Letterlijk! Het was de deur van een pand op de Vondelweg. In dat pand had een bedrijf gezeten, dat gokautomaten verkocht. Maar dat bedrijf was weg en het pand stond leeg. De gemeente van De Samaritaan zat op dat moment in een moeilijke positie. De gemeente had geen eigen kerkgebouw. Eerder was er Het Trefpunt op het Oostplein, maar dat was zomaar, opeens, verkocht door de bestuurders van Hervormd Rotterdam. De gemeente had kerkdiensten dán hier, en dán daar, wel in vier, vijf verschillende gebouwen. En voor activiteiten door de week was er alleen een flatje, een appartementje, tegenover Kom en Zie.

En toen was er opeens die tip van een jong stel uit de gemeente, een stel dat woonde op de Vondelweg: 'Bij ons op de Vondelweg is een pand vrijgekomen!' En om een lang verhaal kort te maken: dat pand werd De Bron! Voordat het zover was is er nog héél veel water door de Maas gestroomd. De diaconie kocht het pand. Er moest heel veel worden verbouwd. Maar het lukte! Gisteren sprak ik met ds. Geluk, die in die tijd wijkpredikant was, en hij vertelde mij hoezeer de gemeente dit heeft ervaren als een groot wonder van God. Na alle tegenslag gaf de HERE hier een open deur! En daar bleef het niet bij. God gaf ook mensen: vrijwilligers, die begonnen met een kinderclub, en met open huis. En de zegen hield niet op: er kon ook een diaconaal werker worden aangesteld: Jaap Verbruggen. Hij deed fantastisch werk, net als zijn opvolger, Ernst van Velzen. Het netwerk aan contacten in de wijk, dat bleef maar groeien. Allerlei activiteiten werden opgezet. Natuurlijk, het één lukte beter dan het ander, maar God ging door! Jezus bleef werken, dat is dat 'woord van Zijn volharding'.

Na Ernst van Velzen werd Fred benoemd. En ook met jou, Fred, ging Jezus verder! Het werk bleef maar groeien! Inmiddels is naast jou Elseline Wajer aangesteld voor het kinderwerk. Wat een zegen heeft God gegeven! Die deur is opengegaan op een manier die niemand had voorzien!

Vandaag gaan we de drempel over naar wéér een nieuwe fase: dat jij, Fred, ouderling wordt met als bijzondere opdracht het werk in De Bron. Door de Protestantse Kerk worden jou de bevoegdheden toegekend van een predikant voor het werk in De Bron. Want inmiddels wordt in De Bron het Avondmaal gevierd. Er zijn kinderen gedoopt. Er zijn volwassenen die zich willen laten dopen. En wat mooi dat De Bron nu een eigen pastor heeft die dat ook kan doen.

Zó staan we als gemeente in deze wereld: aan de éne kant is er het geweld - Barcelona -, er is de haat van extremisten en de haat van mensen die vreemdelingen wég willen hebben. Er is de pijn van slachtoffers, het verdriet, de nood. Dat is de éne kant. En aan de andere kant zien we vandaag dat God trouw blijft. We zien de volharding van Jezus! We zien hoe Jezus Christus een deur opent die niemand kan sluiten. Helemaal niemand! We zien hoe Jezus Christus mensen gebruikt om anderen te helpen: om te luisteren, te dienen, te steunen, om anderen de weg te wijzen naar het Vaderhart van God. Dát is wat we vieren vandaag! En daarom zingen we het, uit volle borst: 'Groot is Uw trouw, o Heer, aan mij, aan ons betoond!' Amen.